

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci proti obžalovanému **R. O. a spol.**, pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 29. júna 2011 v Bratislave sťažnosť obžalovaného R. N. a jeho matky - H. N. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 8. júna 2011, sp. zn. PK – 1 T 14/2007, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného R. N. a H. N. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Uznesením Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 8. júna 2011, sp. zn. PK-1T 14/2007, bola podľa § 76a Tr. por., predĺžená lehota trvania väzby u obž. R. N. do 10. januára 2012.

Proti tomuto uzneseniu podala včas sťažnosť matka obžalovaného, ako aj obžalovaný R. N. prostredníctvom svojich obhajcov – JUDr. K. H. a Mgr. M. K.. Sťažnosť v mene obžalovaného podala aj jeho bývalá obhajkyňa JUDr. K. D..

Obžalovaný v dôvodoch svojich sťažností namietal, že nebol vopred upozornený, že sa bude o väzbe rozhodovať na hlavnom pojednávaní, stíhanie za ďalšie skutky je účelové,

nie sú splnené podmienky na predĺženie lehoty väzby, keďže doterajšie pojednávania nemaril a neboli ani splnené podmienky na jeho opätovné vzatie do väzby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obžalovaného R. N. a jeho matky nie sú dôvodné.

Na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku sa popri iných obžalovaných, vedie trestné stíhanie aj proti obžalovanému R. N., pre trestný čin podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. aj pre viaceré trestné činy vraždy, jeden z nich kvalifikovaný podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. i/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a pre sériu ďalších trestných činov uvádzaných v obžalobe prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 27. apríla 2007, sp. zn. VII/2 Gv 49/05.

Uznesením zo 4. januára 2011, sp. zn. PK – 1 T 14/2007, Špecializovaný trestný súd v Pezinku podľa § 71 ods. 1, ods. 2 z dôvodu § 71 ods. 2 písm. e/ Tr. por. zobral obžalovaného R. N. do väzby, počínajúc 4. januárom 2011 o 8.20 hod. s tým, že sa vykoná v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

Obžalovaný R. N. bol v predmetnej trestnej veci vo väzbe od 28. apríla 2005, do ktorej bol vzatý z dôvodov § 67 ods. 2 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005, pričom neskôr boli dôvody jeho väzby rozšírené podľa § 67 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006.

Z tejto väzby bol obžalovaný R. N. prepustený 22. októbra 2008 na základe uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. októbra 2008, sp. zn. 1 Tošs 33/2008, v dôsledku nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 18. septembra 2008, sp. zn. I. ÚS 134/08.

Po prepustení z tejto väzby sa mal obžalovaný R. N. dopustiť ďalšej trestnej činnosti, a to dvomi skutkami, jednak zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 4 písm. a/ Tr. zák.

Obvinenie za uvedené trestné činy bolo vznesené obvinenému R. N. uzneseniami vyšetrovateľa Úradu boja proti organizovanej kriminalite Košice východ zo 4. februára 2010, ČVS: PPZ-73/BOK-V-2009, a z 5. mája 2010, ČVS: PPZ – 73/BOK-V-2009.

Špecializovaný trestný súd uznesením, sp. zn. PK-1T 14/2007, zo dňa 4. januára 2011, v spojení s uznesením tunajšieho súdu z 3. februára 2011, sp. zn. 5 Tost 4/2011, obžalovaného R. N. opätovne vzal do väzby podľa § 71 ods. 2 písm. e/ Tr. por., pričom väzba začala plynúť 4. januára 2011 o 8.20 h.

Obžalovaný R. N. je v predmetnej trestnej veci stíhaný pre viaceré trestné činy, medzi nimi i za trestné činy vraždy a pri kvalifikácii jedného z nich podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. i/ Tr. zák., účinného do 31. decembra 2005, možno mu zaň uložiť výnimočný trest, ktorým sa podľa § 29 ods. 1 Tr. zák., účinného do 31. decembra 2005, rozumie jednak trest odňatia slobody nad pätnásť až do dvadsiatich piatich rokov, jednak trest odňatia slobody na doživotie. Čin najprísnejšie trestný je potom rozhodujúci pre určenie maximálnej lehoty väzby podľa § 76 ods. 6 Tr. por. a eventuálne i § 76a Tr. por.

V tej istej veci, v ktorej už bol vo väzbe a bol z nej prepustený môže byť obvinený, okrem iných prípadov, podľa § 71 ods. 2 písm. e/ Tr. por. znovu vzatý do väzby, ak je obvinený pre ďalší úmyselný trestný čin, ktorý mal byť spáchaný po prepustení z väzby.

Dôvodnosť vzneseného obvinenia v zmysle § 71 ods. 1 Tr. por. musí súd pri rozhodovaní o väzbe skúmať v tej veci, v ktorej má byť vzatý do väzby, a to v tom zmysle, či doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu a či sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený.

V predmetnej veci po podaní obžaloby doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú, že sa stali skutky, pre ktoré bola podaná obžaloba na obvineného R. N. a že majú znaky trestného činu, a je dôvodné podozrenie, že tieto skutky spáchal obžalovaný R. N.. Ako vyplýva z doposiaľ vykonaného dokazovania, dôvodnosť tohto podozrenia nebola rozptýlená. K záveru o opodstatnenosti obžaloby sa môže súd dopracovať po zákonom vykonaní a vyhodnotení všetkých dostupných dôkazov spôsobom predpokladaným v § 2 ods. 12 Tr. por.

Z citovaného ustanovenia § 71 ods. 2 písm. e/ Tr. por. nevyplýva, že by mal súd skúmať **dôvodnosť podozrenia** opodstatňujúceho vznesenie obvinenia v inej trestnej veci, za iné trestné činy, ktoré mal obvinený spáchať po prepustení z väzby.

Z pohľadu opätovného vzatia do väzby bolo potrebné zistiť, či zodpovedá skutočnosti, že po prepustení z väzby sa voči osobe prepustenej z väzby začalo trestné stíhanie a vznieslo obvinenie za ďalší úmyselný trestný čin, ktorý mal byť spáchaný po prepustení z väzby. Tieto skutočnosti sú zrejmé na základe uznesení vyšetrovateľa, ktoré neboli zrušené, trestné stíhanie nebolo zastavené a je z nich zrejmé, že ide o obvinenie za skutky, ktoré majú zakladať úmyselné trestné činy, ktoré sa mali stať v decembri 2009 až do 4. februára 2010, teda potom ako bol 22. októbra 2008 obžalovaný R. N. prepustený z väzby.

Materiálnymi i formálnymi podmienkami opätovnej väzby obžalovaného sa podrobnejšie vysporiadal tunajší súd v dôvodoch citovaného uznesenia z 3. februára 2011, sp. zn. 5 Tost 4/2011 a v uznesení z 22. marca 2011, sp. zn. 4 Tost 7/2011, na ktoré odvolací súd poukazuje.

Prvostupňový súd dodržal pri rozhodovaní o predĺžení lehoty trvania väzby všetky zákonné lehoty a vec aj včas predložil odvolaciemu súdu.

K ďalším námietkam obžalovaného treba uviesť, že súd mal povinnosť umožniť sa obžalovanému pred rozhodnutím vyjadriť, čo mu umožnené bolo. Nemal povinnosť ho vopred informovať o tom, že o väzbe bude rozhodovať na hlavnom pojednávaní, podobne ako obžalovaný nemusí (pri zachovaní tzv. rovnosti zbraní) informovať vopred prokurátora, keď mieni na pojednávaní požiadať o prepustenie z väzby na slobodu.

Z pripojeného spisového materiálu je aj zrejmé, že v danej veci nedošlo k závažnejším subjektívnym prietahom v trestnom konaní, pričom vec nebolo možné doposiaľ ukončiť vzhľadom na jej značný rozsah, charakter a početnosť obžalovaných.

Existuje pritom dôvodná obava, že prípadným prepustením obžalovaného na slobodu by došlo prinajmenšom k podstatnému sťaženiu dosiahnutia účelu trestného stíhania.

Dôvodmi sťažnosti, ktoré uviedla JUDr. D. v mene obžalovaného sa súd nezaoberal, nakoľko jej zastupovanie obžalovaného v danej veci skončilo, keď jej bol výkon advokácie pozastavený Predsedníctvom SAK, po jej vzatí do väzby. Obžalovanému bol ustanovený ďalší advokát, po tom čo si obžalovaný sám nezvolil advokáta. Oprávnenie opätovne vykonávať povolanie advokátky jej bol obnovený 25. marca 2011, avšak obžalovaný si ju po uvedenom termíne opätovne nezvolil za obhajkyňu a ani sa nedomáhal jej prítomnosti na úkonoch trestného konania, ktorých sa zúčastňovali iní jeho obhajcovia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto sťažnosti obžalovaného R. N. a jeho matky H. N. nevyhovel a ako nedôvodnú ju zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 29. júna 2011

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová